

ИНФОРМАЦИЈЕ О НАЧИНУ УКЉУЧИВАЊА У ДРУШТВЕНИ, КУЛТУРНИ И ПРИВРЕДНИ ЖИВОТ

За лица којима је одобрено право
на азил у Републици Србији

FUNDED BY
THE EUROPEAN UNION

REGIONAL SUPPORT TO
PROTECTION-SENSITIVE
MIGRATION MANAGEMENT
IN THE WESTERN BALKANS
AND TURKEY
PHASE II

ИНФОРМАЦИЈЕ О НАЧИНУ УКЉУЧИВАЊА У ДРУШТВЕНИ, КУЛТУРНИ И ПРИВРЕДНИ ЖИВОТ

За лица којима је одобрено право
на азил у Републици Србији

Београд, 2020.

Ова брошура је урађена заједничким напорима
Високог Комесаријата УН за избеглице и
Комесаријата за избеглице и миграције Републике
Србије, а финансирана је у оквиру Регионалног
ИПА II пројекта Регионална подршка управљању
миграцијама на Западном Балкану и у Турској, Фаза II

Комесаријат за избеглице, као посебна организација у систему државне управе, основан је Законом о избеглицима 1992. године за обављање стручних и других послова који се односе на збрињавање, повратак и интеграцију избеглица утврђене овим законом и с њима повезане управне послове.

Усвајањем Закона о управљању миграцијама 2012, наставља рад под називом Комесаријат за избеглице и миграције у складу са надлежностима утврђеним овим законом и другим законима.

Широк је спектар делатности којим се бави Комесаријат. У својој основној мисији помаже избеглицима из сукоба 1991-1995, интерно расељеним са Косова и Метохије, трага за несталима у ратовима са простора бивше СФР Југославије, решава проблеме повратника по споразуму о реадмисији, брине о смештају миграната са простора Азије и северне Африке и стара се о интеграцији лица којима је одобрена међународна заштита.

Обим послова иде од регистрације и пописа до признавања статуса избеглица, прикупљања стања потреба на терену, до пружања материјалне и друге помоћи, те стамбеног збрињавања најугроженијих. У исто време, Комесаријат управља са пет центара за азил и 14 прихватних центара, брине о повратницима по споразуму о реадмисији, интеграцији избеглица и лица која су добила азил, предлагје политике и законска решења на пољу миграција и прати спровођења тих мера у пракси.

Комесаријат за избеглице и миграције члан је Владињих тела и комисија која се баве питањима од значаја за миграције, тесно сарађује са бројним државним институцијама, министарствима, локалним самоуправама итд. У исто време има развијену регионалну и међународну сарадњу са међународним организацијама и институцијама, донаторима, те домаћим невладиним сектором, удружењима грађана и медијима. Комесаријат има и мрежу повереника у 181 општини широм Србије.

Генерална скупштина Уједињених нација основала је канцеларију Високог комесаријата УН за избеглице (УНХЦР) 14. децембра 1950. године.

УНХЦР је отворио канцеларију у Београду 1976. године на позив владе тадашње СФРЈ. У почетку се Агенција УН за избеглице бавила пружањем међународне заштите и доделом избегличког статуса, интеграцијом и пресељењем избеглица које су, бежећи из Источне Европе и Африке, безбедност нашле у Југославији. Сарађујемо са државним органима Републике Србије да би унапредили положај и обезбедили трајна решења за особе које су под нашим мандатом у земљи. Од 1992, вредност помоћи Агенције УН за избеглице за програме заштите и интеграције избеглица, интерно расељених лица и апатрида у Србији износи више од 500 милиона евра.

ИНТЕГРАЦИЈА ЛИЦА КОЈИМА ЈЕ ОДОБРЕНО ПРАВО НА АЗИЛ

Интеграција је процес у којем вам држава пријема нуди различите програме и активности помоћу којих вам омогућава лакше и брже укључивање у нову средину. Програм интеграције траје 1 (једну) годину и намењен је свима који су у Републици Србији остварили право на азил. Без ваше активне сарадње у програмима, интеграција не може да буде потпуно успешна.

Орган надлежан за интеграцију у Републици Србији је Комесаријат за избеглице и миграције (даље у тексту Комесаријат).

По добијању азила, обратите се Комесаријату, где ће вам бити додељен саветник за интеграцију који ће вам помоћи у процесу интеграције у српско друштво.

С обзиром на ваша претходна знања, вештине, могућности и жеље, у договору са вама саветник за интеграцију ће припремити план активности за помоћ при интеграцији (лични план интеграције).

У овој брошури ћете пронаћи детаљна упутства и даље информације.

КОМЕСАРИЈАТ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И МИГРАЦИЈЕ

Народних хероја 4, 11070 Београд
Телефон: 011 311 72 72
Факс: 011 311 72 72
Мобилни телефон: 064 838-2536
Емаил: integracija@kirs.gov.rs

Радно време и рад са странкама:
Понедељак – петак 7:30 – 15:30

ВАША ПРАВА И ОБАВЕЗЕ

ВАША ПРАВА (приказана у брошури)

- Потпуно и правовремено информисање о правима, могућностима и обавезама
- Право на боравак у Републици Србији
- Право на личне исправе
- Право на привремени смештај
- Право на помоћ при интеграцији у друштвени, културни и привредни живот Републике Србије
- Право на социјалну заштиту
- Право на новчану помоћу у случајевима посебне социјалне и здравствене потребе
- Право на здравствену заштиту
- Право на бесплатно основно и средње образовање
- Несметани приступ тржишту рада
- Право на спајање породице

ВАШЕ ОБАВЕЗЕ

- Ако вам је одобрен азил, дужни сте да поштујете Устав, законе, друге прописе и опште акте Републике Србије
- Похађање основне школе (за децу)
- Похађање часова српског језика, организованих преко Комесаријата
- Обавештавање надлежних органа о свим променама које утичу на остваривање права и дужности:
 - Промени адресе боравка
 - Промени личног имена
 - Промени брачног статуса
 - Радног статуса
 - Добијеној новчаној социјалној помоћи, дохоцима и другим приходима

Све промене сте дужни да пријавите саветнику за интеграцију 15 дана од дана када су промене настале.

Дужни сте да обавестите Канцеларију за азил о промени адресе боравка у року од 3 дана од дана пресељења, и то лично или преко свог пуномоћника.

Правник Београдског центра за људска права пружа правне савете тражиоцима азила у Крњачи

© UNHCR

The first part of the paper discusses the importance of understanding the local context in which a project is implemented. This includes identifying the key stakeholders, their interests, and the potential barriers to success. It also emphasizes the need for a clear understanding of the project's goals and objectives, and the importance of communication and collaboration throughout the process.

The second part of the paper focuses on the importance of monitoring and evaluation. This involves setting up a system to track progress, identify problems, and make adjustments as needed. It also discusses the importance of reporting on progress to stakeholders and the need for transparency and accountability.

The third part of the paper discusses the importance of sustainability. This involves ensuring that the project's benefits are long-lasting and that the project is financially viable. It also discusses the importance of building local capacity and the need for a clear exit strategy.

The fourth part of the paper discusses the importance of risk management. This involves identifying potential risks, assessing their likelihood and impact, and developing strategies to mitigate them. It also discusses the importance of having a contingency plan in place.

The fifth part of the paper discusses the importance of documentation. This involves keeping accurate records of all project activities, decisions, and communications. It also discusses the importance of having a clear system for storing and retrieving information.

The sixth part of the paper discusses the importance of flexibility. This involves being able to adapt to changes in the project's context or goals. It also discusses the importance of having a clear process for making decisions and the need for a clear chain of command.

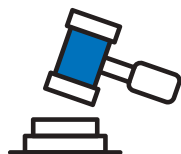
The seventh part of the paper discusses the importance of communication. This involves keeping stakeholders informed of progress and issues, and ensuring that there is a clear line of communication between all parties involved. It also discusses the importance of having a clear system for reporting on progress and the need for transparency and accountability.

The eighth part of the paper discusses the importance of collaboration. This involves working closely with all stakeholders to ensure that the project is successful. It also discusses the importance of having a clear system for sharing information and the need for transparency and accountability.

The ninth part of the paper discusses the importance of leadership. This involves having a clear vision for the project and the ability to inspire and motivate others to achieve it. It also discusses the importance of having a clear system for making decisions and the need for a clear chain of command.

The tenth part of the paper discusses the importance of evaluation. This involves assessing the project's impact and the effectiveness of the implementation. It also discusses the importance of having a clear system for collecting and analyzing data and the need for transparency and accountability.

1. БЕСПЛАТНА ПРАВНА ПОМОЋ

Заступање у поступку азила и бесплатну правну помоћ ради остваривање права наведених у брошури пружају невладине организације као што су:

1. Београдски центар за људска права

Кнеза Милоша 4

1100 Београд

Тел. +381 11 308 53 28, +381 64 824 55 08

Електронска пошта: bgcentar@bgcentar.org.rs

2. Центар за заштиту и помоћ тражиоцима азила

Мишарска 16

11000 Београд

Тел. +381 11 323 30 70; +381 11 407 94 65

Електронска пошта: sediste@apc-cza.org

Осим ових, можете се обратити и другим невладиним организацијама, а оне ће се вам у складу са својим капацитетима помоћи или вас упутити на друге организације и институције.

Након добијања одлуке којом се усваја ваш захтев за азил, потребно је да се самостално или преко свог пуномоћника обратите Комесаријату, како бисте остварили контакт са саветником за интеграцију. Додељени саветник за интеграцију ће вас упознати са вашим правима и обавезама, и даље са вама и/или вашим пуномоћником радити на остваривању права излистаних у овој брошури

2. ПРАВО НА БОРАВАК У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Након добијања одлуке којом се усваја ваш захтев за азил, а којом вам је одобрено уточиште или супсидијарна заштита, имате право да боравите на територији Републике Србије.

Канцеларија за азил не издаје посебну потврду о томе да имате право да боравите у Републици Србији, али вам одлука којом вам се одобрава уточиште/супсидијарна заштита и ваша лична карта служе као доказ о томе.

Имате право да боравите на адреси по сопственом избору, али сте о свакој промени адресе дужни да обавестите Канцеларију за азил, као и саветника за интеграцију у Комесаријату. Податак о адреси становања или њеној промени морате у року од 3 дана доставити Канцеларији за азил лично или преко пуномоћника, уколико га имате. Адреса становања се уноси у личну карту за избеглице, а у случају промене адресе издаје се нова лична карта са новом адресом.

3. ДОКУМЕНТА

ЛИЧНА КАРТА

Лицу старијем од 15 година коме је одобрен азил у Републици Србији, Канцеларија за азил издаје личну карту.

За добијање личне карте за особе којима је признато право на уточиште, потребно је да поднесете захтев Канцеларији за азил уз прилагање две слике формата 2,5 x 3,5 цм, уз навођење тренутне адресе боравка лично или преко пуномоћника.

Лична карта се издаје на период од 5 година за лица са признатим уточиштем, или на период од 1 године уз могућност продужетка за лица са признатом супсидијарном заштитом. Приликом сваке промене адресе, издаје се нова лична карта. **Личну карту увек носите са собом.**

Уколико личну карту изгубите или вам је украду, о томе одмах, односно најкасније у року од 3 дана, обавестите Министарство унутрашњих послова, вашег саветника за интеграцију и пуномоћника.

ЕВИДЕНЦИЈСКИ БРОЈ ЗА СТРАНЦЕ

По добијању одлуке којом вам се одобрава азил, потребно је да се обратите Канцеларији за азил како би вам био додељен евиденцијски број за странце, који ће вам бити потребан за остваривање других статусних права.

У том смислу неопходно је да лично или преко пуномоћника поднесете захтев Канцеларији за азил за добијање евиденцијског броја, уз навођење сврхе ради које се издаје број.

ПУТНА ИСПРАВА

Законом о азилу и привременој заштити предвиђено је да избеглице имају право на путну исправу за избеглице, док лица са одобреном супсидијарном заштитом путну исправу могу добити у изузетним случајевима хуманитарне природе. За издавање путне исправе у складу са важећим законодавством, нису испуњени неопходни услови, па ће се са издавањем исте почети када се за то стекну услови. За више информација о могућности путовања ван Србије обратите се Канцеларији за азил директно.

БАНКОВНА КАРТИЦА

Након што добијете личну карту и евиденциони број за странце, можете отићи у банку по вашем избору и предати захтев за отварање личног рачуна. У договору са банком, можете добити банковну картицу којом можете подизати готовину на банкоматима или плаћати у продавницама. За друге врсте картица и банкарске услуге обратите се службенику у одабраној банци.

ВОЗАЧКА ДОЗВОЛА

Поступак добијања возачке дозволе је регулисан посебним прописом који регулише ову област. Уколико немате, а желите да добијете возачку дозволу Републике Србије или уколико већ имате возачку дозволу ваше земље и желите да управљате возилом у Републици Србији, обратите се управи саобраћајне полиције на територији вашег боравка за даље информације.

Уколико поседујете важећу возачку дозволу земље порекла, можете започети процес превођења исте. Међутим, ваша иностранна возачка дозвола не може бити замењена за возачку дозволу Републике Србије ако је неважећа или је поништена, повучена или отказана од стране органа који је издао инострану возачку дозволу. У том случају морате поново полагати вожњу.

Возачки испит можете да полажете у било којој аутошколи у Републици Србији и он се плаћа. Свака школа има свој систем, термине наставе и тестова, и самостално одређује цену.

4. ПРИВРЕМЕНИ СМЕШТАЈ

Имате право на обезбеђивање привременог смештаја од стране Комесаријата.

Стамбени простор за привремени смештај можете користити најдуже за период од једне године од момента када вам је признато право на уточиште или супсидијарну заштиту.

Ако не постоје расположиви објекти, односно услови за привремени смештај, Комесаријат вам може обезбедити новчану помоћ за привремени смештај, такође у трајању до годину дана.

У случају истовремене потребе да се већи број лица пријави за обезбеђивање привременог смештаја, приоритет имају породица са већим бројем малолетне деце; породица самохраног родитеља са малолетним дететом; породица са трудном особом; породица са већим бројем чланова породице; породица са чланом који је био изложен мучењу, силовању или другим тешким облицима психолошког, физичког или сексуалног насиља; породица са отежаним могућностима за привређивање (старе особе, особе са инвалидитетом и сл.).

Ради остваривања права на привремени смештај дужни сте да похађате часове српског језика које ће за вас и чланове ваше породице организовати Комесаријат. За детаљне информације и пријаву за услугу привременог смештаја можете се обратити саветнику за интеграцију лично или преко пуномоћника.

5. ПОМОЋ ПРИ ИНТЕГРАЦИЈИ

Вама и члановима ваше породице ће бити обезбеђена помоћ код укључивања у друштвени, културни и привредни живот у Републици Србији, и то у трајању од једне године од дана када Вам је признато право на азил.

ЛИЧНИ ПЛАН ИНТЕГРАЦИЈЕ

На основу ваших потреба, знања, могућности и способности, Комесаријат ће у сарадњи са вама припремити лични план интеграције. Лични план интеграције садржи план и програм активности за наредних годину дана, које вам могу олакшати укључивање у привредни и друштвени живот Републике Србије. Комесаријат ће заједно са вама дефинисати циљеве и кораке за њихово најефикасније остварење. Осим што ћете бити укључени у израду самог плана, од вас се очекује да имате активну улогу и сарађујете са саветником за интеграцију на остваривању постављених циљева. У складу са тим, Комесаријат вас може повезати са другим релевантним институцијама или невладиним организацијама.

Лични план интеграције се прави за период од годину дана, са ревизијама на сваких шест месеци или и чешће уколико то захтевају околности. Лични план интеграције се припрема на српском језику, а са његовим садржајем ћете бити упознати на језику који разумете.

УЧЕЊЕ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

У року од петнаест дана од признавања уточишта или супсидијарне заштите, дужни сте да се лично или преко правног заступника пријавите Комесаријату за похађање часова српског језика и писма. Саветник за интеграцију ће вас упутити у изабрану школу за учење језика где ћете обавити тест знања српског језика и писма на основу којег ће школа оценити ваше предзнање. На основу теста бићете распоређени у одговарајућу групу. У школи ћете добити сав потребан материјал за рад.

Трошкове похађања српског језика покрива Комесаријат за избеглице и миграције и то у обиму од 300 школских часова за лица која нису укључена на редовно школовање. Поред ових 300 часова, уколико обављате послове који захтевају високу школску спрему, може вам бити одобрено додатних 100 часова. Уколико похађате редовну школу, поред редовних часова српског језика у оквиру школске наставе, може вам бити

Успешно завршен курс српског језика

© UNHCR

обезбеђено додатних 140 часова учења српског језика и писма. Уколико сте старији од 65 година, Комесаријат ће вам обезбедити прилагођен програм учења српског језика и писма у трајању од 100 часова.

Уколико сте старији од 65 година, Комесаријат ће вам обезбедити прилагођен програм учења српског језика и писма. На том курсу ћете стећи знање српског језика за потребе свакодневне комуникације.

Уколико похађате часове српског језика и писма, Комесаријат вам може надокнадити трошкове јавног превоза до места извођења часова уколико се часови одржавају ван места вашег боравка.

Уколико вам се за време похађања курса српског језика и писма укаже прилика за посао, часови извођења се могу прилагодити с обзиром на ваше радно време.

У школи за учење језика се води евиденција о вашем присуству, а ако не похађате часове српског језика и писма у договореном временском року, без оправданог разлога, Комесаријат нема обавезу да вам одреди нове или додатне часове српског језика.

УПОЗНАВАЊЕ СРПСКЕ КУЛТУРЕ, ИСТОРИЈЕ И УСТАВНОГ УРЕЂЕЊА

Уколико вам је признато право на азил, имате могућност да се укључите у програм упознавања српске културе, историје и уставног уређења у трајању од 30 сати годишње.

Часове упознавања српске културе обезбеђује Комесаријат. Ови часови се састоје делом из теоријских предавања, али и посета битним знаменитостима, музејима и институцијама. Овај програм је врло користан за све особе које ће свој будући живот организовати у Републици Србији. На крају програма нема провере знања.

Ако без оправданог разлога не учествујете у програму упознавања српске културе, историје и уставног уређења у временском периоду који је одређен, Комесаријат нема обавезу да вам обезбеди нове или додатне сате поменутог програма.

Час српске историје и културе

© UNHCR

6. НОВЧАНА ПОМОЋ

ОБЛИЦИ ФИНАНСИЈСКЕ ПОМОЋИ

1. **Имате право на новчану социјалну помоћ** (како за појединца тако и за породицу), **ако својим радом, приходима од имовине или из других извора остварујете приход мањи од износа новчане социјалне помоћи, односно ако немате довољно средстава за живот.** Новчана социјална помоћ се исплаћује месечно и то је основни облик новчане помоћи социјално угроженим особама у Републици Србији, те је износ једнак за све. За информације о начину остваривања ове помоћи обратите се саветнику за интеграцију у Комесаријату или вашем пуномоћнику.
2. Комесаријат вам може обезбедити *једнократну новчану помоћ* у случају посебне социјалне или здравствене потребе. Висину новчане помоћи утврђује комесар. За информације о начину остваривања ове помоћи обратите се саветнику за интеграцију у Комесаријату или вашем пуномоћнику.
3. С обзиром да имате право на обезбеђивање привременог смештаја, најдуже за период од једне године, и уколико не постоје расположиви објекти за привремени смештај, Комесаријат ће вам обезбедити новчану помоћ за привремени приватни смештај. Износ ове помоћи дефинисан је Уредбом и исти је за све. За информације о начину остваривања ове помоћи обратите се саветнику за интеграцију у Комесаријату или вашем пуномоћнику.

7. ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА

Уколико вам је одобрено право на уточиште или супсидијарну заштиту у Републици Србији, имате право на здравствену заштиту у складу са прописима којима је уређена здравствена заштита странаца. Здравствена заштита странаца пружа се на начин под којим се здравствена заштита пружа грађанима Републике Србије. Трошкови здравствене заштите за лица којима је одобрено уточиште или супсидијарна заштита плаћају се из буџета Републике Србије, док је за остваривање права на здравствену заштиту надлежно Министарство здравља.

У Републици Србији здравствена заштита је подељена у три нивоа, примарни, секундарни и терцијални. Здравствена заштита је бесплатна на примарном нивоу, док здравствене услуге у оквиру секундарног и терцијалног нивоа не плаћате само ако вам је лекар са примарног нивоа дао упут.

У односу на адресу становања из ваше личне карте, биће одређено која државна установа примарне здравствене заштите је надлежна за вас и вашу породицу. Уколико ви или чланови ваше породице имате здравствених проблема, потребно је да се прво јавите тој установи. Ако буде потребно, лекари вас из те установе могу упутити у друге установе. Изузетак је уколико сте животно угрожени, када зовете Хитну помоћ на 194, или се јављате најближој хитној служби.

У Републици Србији постоје лекови који су бесплатни и они који се плаћају, и то важи за све грађане.

Уколико сте ви или неко од чланова ваше породице, били ускраћени за приступ здравственој заштити обратите се вашем пуномоћнику и саветнику за интеграцију.

У Републици Србији постоје обавезно и добровољно здравствено осигурање.

Обавезно здравствено осигурање запосленима и другим грађанима обезбеђује право на здравствену заштиту и право на новчане накнаде за одређена здравствена стања. Ово практично значи да док сте незапослени Република Србија покрива трошкове вашег лечења у оквиру примарне заштите. Када се запослите, ваш послодавац и ви почињете да плаћате обавезно здравствено осигурање, чиме у будућности покривате трошкове лечења за себе и своју породицу.

Добровољно здравствено осигурање је облик колективног и индивидуалног осигурања које је могуће уговорити независно од обавезног здравственог осигурања. Добровољно здравствено осигурање може се уговорити као индивидуално приватно осигурање (у државним и приватним здравственим установама) као и за случај хируршке интервенције (операције) и / или за случај тежих болести и последица болести. Премију добровољног здравственог осигурања финансирају сами.

8. ОБРАЗОВАЊЕ

Малолетна и одрасла лица којима је призната међународна заштита изједначена су са држављанима Републике Србије у области предшколског, основног, средњег и високог образовања.

ВРТИЋИ

Предшколско васпитање у вртићима изводе државни и приватни вртићи. У вртиће се укључују деца од 1 године до старости за школу. **Предшколско васпитање (5,5 до 6,5 година старости) је обавезно.**

Децу можете да упишете у вртић током читаве године на основу пријаве. Ако је у вртићу уписано више деце него што има слободних места, о пријему одлучује комисија.

Приликом пријема деце у вртић морате да поднесете следећа документа:

1. Потврда педијатра о здравственом стању детета
2. Потврда о радном односу ако су родитељи запослени или потврда Националне службе за запошљавање да су на евиденцији незапослених ако су родитељи незапослени.
3. Извод из матичне књиге рођених (може и фотокопија, без обзира на датум издавања), или копија личне карте за лица која су добила азил у Републици Србији

Родитељи који примају новчану социјалну помоћ по прописима о социјалној заштити, ослобођени су плаћања вртића у потпуности. Треће дете је, такође, ослобођено плаћања вртића у потпуности. Ослобођење од плаћања остварује се код општинског управног органа, тако што се уз захтев прилаже решење надлежног центра за социјални рад о додели новчане социјалне помоћи.

ОСНОВНА ШКОЛА

У Републици Србији је основношколско образовање обавезно и траје 8 година. Родитељи су дужни да упишу децу у основну школу уколико она имају најмање шест и по а највише седам и по година, на почетку школске године. Основношколско образовање је бесплатно.

Рок за подношење захтева за упис детета истиче 1. фебруара календарске године, како би дете од 1. септембра похађало први разред. Школска година почиње у септембру и траје до средине јуна наредне године.

Ако дете старије од седам и по година због болести или других разлога није уписано у први разред, може да се упише у први или одговарајући разред, на основу претходне провере знања. Претходну проверу знања обавља тим састављен од наставника разредне наставе, педагога и психолога школе уважавајући стандарде постигнућа и ценећи најбољи интерес детета.

За детаљније информације, као и о документацији потребној за упис детета обратите се вашем саветнику за интеграцију у Комесаријату или вашем правном заступнику.

СРЕДЊА ШКОЛА

Сви ученици који заврше основну школу и положи завршни испит могу да наставе школовање кроз средњошколско образовање. Средњешколско образовање у Републици Србији се дели на гимназије, средње стручне школе и уметничке школе. Средња школа је бесплатна али није обавезна.

Приликом доласка у Републику Србију малолетне лица, којима је признато право на азил, која се уписују у установе образовно-васпитног система, а који немају са собом доказ о претходно стеченом образовању, уписују се на основу претходне провере знања. Провера способности и знања поверена је посебној стручној комисији.

Сваке године у мају месецу расписује се Конкурс за упис у средње школе. Школе организују информативне дане на којима деца имају могућност да се упознају са програмима у тим школама. Рангирање ученика приликом уписа у средњу школу врши се на основу бодова остварених успехом током школовања и бодова стечених на завршном испиту. Завршни испит је мала матура. Завршни испит након завршеног основног образовања полажу сви ученици, у јуну месецу.

ШКОЛА У БЕОГРАДУ СПРЕМА МЛАДЕ ИЗБЕГЛИЦЕ ЗА УСПЕХ

Фираш и Асади су покушавали да стигну до Западне Европе, али Србија им је омогућила да заврше школу

Аутори: Хелен Вомацк и Мирјана Миленковски у Београду

Фираш и Асади* полажу завршне испите. „Мало сам под стресом, али то је нормално“ каже Фираш. „Добро је“ каже Асади. „Добићу документ као доказ да сам школован.“ Овој двојници младих тражилаца азила из Авганистана, Србија је пружиала стабилност потребну да заврше школовање.

Једна је школа нарочито – Основна школа Бранко Пешић – одиграла кључну улогу и помогла не само овим момцима већ и око 300 избеглица и миграната од 2016. године. Заправо, школа је обавила толико важан пионирски посао у интеграцији избеглица у редовни школски програм, да је њен директор Ненад Ћирић ове године номинован за престижну Нансенову награду коју додељује УНХЦР.

„Најгора ствар која детету може да се деси је да буде негде где нема никаквих активности, ничега што га подстиче на размишљање“ каже г. Ћирић, објашњавајући зашто је избеглице из центара за азил укључио у своју школу, раме уз раме са децом из Србије. „Болно смо свесни да они (деца избеглице) ни на који начин нису криви за то што се дешава у њиховим земљама.“

Министарство образовања дало му је зелено светло да предводи ове активности, обзиром да су он и наставници у његовој школи веома искусни у раду са маргинализованом децом, укључујући и ромском децом. Модел школе Бранко Пешић сада се користи као основ за националне смернице за рад са избегличком децом и уведен је и у друге школе у градовима у којима живе избеглице.

У Србији борави око 3.600 нових избеглица, миграната и тражилаца азила, а око 400 деце похађа редовно школовање. „Многе избеглице су донедавно сматрале Србију тек земљом транзита“ каже Ханс Шодер, шеф Представништва УНХЦР-а у Србији. „Ипак, Србија је остварила свеобухватан упис избегличке деце школског узраста и осмислила иновативне начине да им помогне.“

Деца без пратње похађају час географије у ОШ Бранко Пешић © UNHCR/Helen Vomak

У школи Бранко Пешић, наставници су жртвовали свој летњи одмор да би заједно осмислили начин да наставни план прилагоде потребама избегличке деце, од којих су већина непратњени малолетници из Авганистана. УНХЦР је подржао аутобуски превоз деце из школе до центра за азил у Крњачи у коме бораве.

„Ова деца нису знала ни реч Српског у почетку” каже г. Ћирић. „Обично су у том положају само деца дипломата. Уз то, нисмо имали метод за учење српског језика као страног. Требало га је направити.”

Преводиоци за Фарси и Арапски, које плаћа АДРА, почели су да раде у учионицама, консекутивно превodeћи предмете попут географије и историје, а организовани су и додатни интензивни часови Српског.

Са математиком је ишло мало лакше. Душица Марсенић, наставница математике каже: „Математика је посебан језик који човек препознаје уколико је макар и мало образован.”

Проблем је настао због тога што око 30 процената избегличке деце никада није ишло у школу у њиховим домовинама и штоа су били неписмени на матерњем језику. Неки су први пут научили да читају и пишу на Српском.

„Имали смо децу која су прешла 5.000 км да стигну до Србије,” каже г. Ћирић, „али нису знала стране света.” Да би се избегло да се тинејџери осећају понижено, наставници су их распоређивали не са малом децом, већ у старије разреде а онда се сваком посебно максимално посвећивали.

Неписменост није била проблем за Фираша и Асадија, али су фрустрација и разочарање представљали препреку њиховом напредовању у почетку. Обојица су покушала да стигну до Западне Европе и била присилно враћена назад у Србију – један из Хрватске, други из Мађарске.

„Био сам тужан, збуњен и уморан” каже Фираш.

„Ја сам се лоше осећао, био сам несрећан” каже Асади.

Асади има породицу у Немачкој и не губи наду да ће им се, кад-тад придружити. Али Фираш је, реагујући на труд и време који су његови наставници уложили да му помогну, предао захтев за азил у Србији и нада се да ће се настанити у Београду.

Он је дошао из Кабула, где му је отац био полицајац, због чега је цела породица била изложена претњама од Талибана. У Србију је стигао пре две године, након тешког путовања преко Ирана, Турске и Бугарске.

„Искрено речено, када сам кренуо у ову школу,” каже он, „ништа нисам разумео и само сам проводио време. Онда сам шватио да би било добро да научим Српски и потрудио сам се. Сада почињем да видим резултате. Говорим и разумем језик и могу сам себи да помогнем.”

Фираш, који је имао старатеља у оквиру програма који подржава УНХЦР, живи у Центру за смештај деце Јован Јовановић Змај (Градског центра за социјални рад). Зарађује нешто новца радећи у ауто перионици и арапском ресторану брзе хране. Нада се да ће се уписати у фризерску школу, а истовремено можда и студирати језике.

Али, плаши се да би његов захтев за азил могао бити одбијен у ком случају неће моћи да настави школовање. „Други ће одабрати за мене” каже са страхом у гласу.

А кад би сам могао да бира? „Мој избор је јасан,” каже он. „Желим да живим у Београду, сто посто.”

**Имена су промењена ради заштите деце*

ВИСОКОШКОЛСКО ОБРАЗОВАЊЕ

Студирање се одвија на државним и приватним високошколским установама окупљеним у Универзитете (факултетима, уметничким академијама, високим стручним школама). За упис на високошколску установу полаже се пријемни испит. Студијска година траје од 1. октобра до 30. септембра наредне године.

Детаљније информације о упису на високошколске установе можете да нађете на сајту Министарства просвете, науке и технолошког развоја, сваког факултета засебно као и код вашег саветника за интеграцију.

Уколико сте одрасло неписмено лице, такође имате могућност да вам се обезбеди помоћ ради укључивања у програме описмењавања одраслих. За даље информације, обратите се саветнику за интеграцију у Комесаријату.

ПРИЗНАВАЊЕ ПРЕТХОДНОГ ОБРАЗОВАЊА

Поступак за признавање образовања стеченог у иностранству разликује се с обзиром на намену.

ENIC/NARIC центар је организациона јединица Агенције за квалификације која спроводи поступак признавања стране школске исправе. Поступак признавања стране школске исправе се спроводи у складу са одредбама Закона о националном оквиру квалификација Републике, ако међународним уговором није предвиђено другачије.

Пријем документације у оквиру Центра ENIC/NARIC врши се у просторијама Агенције за квалификације, улица Мајке Јевросиме 51.

Време телефонских консултација: сваког радног дана од 12:00 до 14:00

Контакт телефон: 011/ 7455 724

Мејл: emina.najdanovic@azk.gov.rs

- Признавање основног и средњег образовања на телефон: 011/ 7455 724
- Признавање стране високошколске исправе у сврху запошљавања на телефон: 011/ 3345 746 или 011/7455 723

Трошкове поступка признавања образовања и утврђивања стручних квалификација стечених у земљи порекла сноси Комесаријат за избеглице и миграције.

9. ЗАПОШЉАВАЊЕ И РАД

СИСТЕМ ЗАПОШЉАВАЊА

За запошљавање у Републици Србији потребна вам је лична радна дозвола која вам омогућава слободан приступ на тржиште рада. Ова дозвола није везана за послодавца, већ за особу, те се издаје на исти период на који Вам је одобрена заштита, са могућношћу продужетка.

Да бисте добили радну дозволу потребно је да поднесете захтев Националној служби за запошљавање и да уз њега приложите копију личне карте која вам је издата након што сте добили азил као и потвду о евиденцијском броју за странце.

Издавање личне радне дозволе није бесплатно. Уколико сте нарочито финансијски угрожени, можете се обратити вашем пуномоћнику или саветнику за интеграцију да бисте проверили могућност ослобађања од плаћања административне таксе.

НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ

Национална служба за запошљавање је државни сервис који се бави запошљавањем држављана и недржављана Републике Србије и има филијале у свим градовима и општинама у Републици Србији. Ова служба функционише тако што спаја послодавце са лицима која траже посао. Да бисте и ви били учесник у овом процесу, те остварили одређена права, потребно је да се региструјете код Националне службе.

Лице се лично пријављује организационој јединици НСЗ према месту сталног настањења или месту привременог боравка.

Основна документација за пријављивање:

1. Попуњен захтев за издавање личне радне дозволе
2. Путна исправа странца, односно лична карта уколико поседује исту (фотокопија, оригинал на увид);
3. Одобрење за стално настањење или привремени боравак странца (фотокопија, оригинал на увид);
4. Доказ о плаћеној административној такси;
5. Акт о признавању статуса за странца који има статус избеглице или припада посебној категорији странца;
6. Нострификована диплома (уколико постоји)

Након пријављивања на евиденцију НСЗ бићете позвани на индивидуални разговор код саветника за запошљавање ради информисања о правима и обавезама, о услугама НСЗ као и о условима и могућностима за запошљавање. Дужни сте да се редовно јављате свом саветнику за запошљавање, у договореном термину једном у три месеца.

У складу са потребама тржишта, Национална служба организује различите обуке или курсеве преквалификације, који вам могу корисити док не нострификујете своју диплому, уколико нострификација није могућа или желите да се обучите за ново занимање како бисте лакше пронашли посао.

Афсанех излаже своје рукотворине на ноћном маркету на Ђерму

© UNHCR

МУДРИ ПОТЕЗИ И ПРАВА ЉУБАВ ПОМОГЛИ ИЗБЕГЛИЦИ ИЗ СИРИЈЕ ДА ОСТВАРИ УСПЕХ У СРБИЈИ

Мавахеб Сераи, избеглица из Сирије, користио је своје знање а затим и слушао своје срце и пронашао праву љубав у Србији. Током свог дугог пута је увек био запослен, а овде је пронашао добар посао у локалној фирми. Оженио је сликарку из Србије, жену својих снова. Чак се и мачка коју је довео слаже са њеним псом у срећном домаћинству у Београду.

„Знам да имам среће,” каже Мавaxeб, 31, свестан да избеглицама интеграција у ново друштво углавном није толико лака. Промишљено планирање и права љубав су му донели јединствен успех.

Мавaxeб је напустио Алепо 2012. године због рата. Студирао је компјутерско програмирање на Универзитету у Алепу и та струка га је добро послужила у потрази за безбедношћу и пословним приликама. Провевши 18 месеци у Турској, био је спреман да постане чистач улица, али није дошло до тога. Почео је да ради преко интернета за једну јапанску фирму да би платио рачуне.

Међутим, није био задовољан у Истанбулу; нешто га је вукло ка Србији. „У Турској сам упознао неколико српских туриста,” каже. „Било ми је пријатно са њима. Делили смо исте вредности – да уживамо у једноставним стварима у животу, без потребе за превише новца.”

Двапут је тражио туристичку визу за Србију и други пут ју је и добио. Преостало је питање шта да ради са својом мачком, Фиделом, коју су му оставили цимери у Истанбулу.

„Можда звучи смешно људима који немају кућне љубимце,” каже он, „али гајити животињу је одговорност. Као брига о детету.”

Да је путовао сам, могао је ићи јефтинијим, поморским путем преко Грчке. „Само би ми ранац био потребан,” каже. „Али нисам могао да оставим Фидела.” Тако је ставио свог сада седмогодишњег белог мачора у носач за љубимце и са њим одлетео за Србију.

„Мачку је лако преселити,” каже. „Одведеш је на преглед и да прими ињекције, узмеш папире и то је то. За људе је далеко компликованије.”

Мавахеб и Ида у свом дому

© UNHCR

Мавахеб је затражио азил убрзо након доласка у Србију. „Нисам био сигуран да ли да то учиним зато што сам се плашио да ће ме послати у избеглички центар,” каже. Адвокати су му објаснили да, будући да је радио – још увек преко интернета за исту јапанску фирму – и да плаћа порез, може да бира сам. Имао је средства да изнајми стан у Београду.

Када је добио избеглички статус стекао је могућност да тражи посао у главном граду Србије. Сада се бави врло сложеним компјутерским програмирањем за ИПС Енерџи, глобалну фирму која налази дигитална решења у електропривреди. Ради ту већ четири месеца и стручно знање му обезбеђује добру плату.

„Имали смо уобичајен конкурс,” каже Иван Петкоски, менаџер ИПС Енерџи Србија. „Размотрили смо двадесетак кандидата, четворо је ушло у ужи избор и изабрали смо Мавахеба. Његово умеће и претходни рад су га учинили најподеснијим кандидатом. Видели смо да брзо учи и да би се лепо уклопио у наш тим. Није било важно одакле је дошао. Изабрали смо га искључиво по заслуги.”

Господин Петкоски се изненадио Мавахебовим изврсним знањем Српског, премда то није био услов за посао, у ком су компјутерски језик и Енглески језик кључни.

„Имам среће што сам програмер,” каже Мавахеб. „Знам да има других образованих избеглица попут доктора и адвоката, који морају да науче језик и дошколују се. Ја сам почео од нуле, дословно, и могу да се издржавам без ичије помоћи.”

Тајна његовог одличног знања српског највероватније лежи у једном случајном сусрету са лепом женом која је парком шетала Џек Расел теријера, пре две године.

„Било је хладно, а ја сам извела Лулу у шетњу,” присећа се Ида, 34, костимограф и илустратор, док одмара код куће са Мавахебом пошто је дошла кући из канцеларије. „Постали смо нераздвојни откако смо се упознали. Осећали смо се као да се већ познајемо. Причали смо о историји, о свему... Имали смо много тема за разговор.”

„Знате како све то иде,” каже Мавахеб, „одете на кафу и помислите, *Боже, желим да идем на кафу сваки дан са овом особом.”

Венчали су се у општини, а потом су имали церемонију у џамији. Нажалост, Мавахебова породица из Сирије није могла да дође и још увек нису упознали Иду. Он се нада да ће моћи да оде са Идом у Либан да их посети када добије путна документа.

Њихова љубав је одмах планула, али мачор Фидел и пас Лулу су у почетку имали затегнут однос, толико да су морали да их држе у различитим становима.

Сада сви живе у пространом изнајмљеном стану који красе Идина уметничка дела. Лулу је оштенила шесторо, а Фидел се углавном држи подаље од њих, у својој кутији у купатилу.

Пас и мачор весело јуре по стану заједно кад су расположени. „Сад су сасвим добро,” каже Мавахеб. „Фидел је осетио да Лулу носи мале и постао је врло заштитнички настројен према њој.”

10. СПАЈАЊЕ ПОРОДИЦЕ

Будући да је спајање породице комплекса процедура, више о томе ћете сазнати код свог саветника за интеграцију.

The first part of the paper discusses the importance of understanding the underlying mechanisms of the observed phenomena. This involves a thorough review of the existing literature and a critical evaluation of the current state of knowledge. The second part of the paper presents the methodology used in the study, including the data sources, the statistical models employed, and the criteria for model selection. The third part of the paper reports the results of the analysis, highlighting the key findings and their implications for the field. The final part of the paper discusses the limitations of the study and suggests directions for future research.

The study was conducted using a combination of primary and secondary data. The primary data were collected through a series of experiments designed to test the hypotheses. The secondary data were obtained from a comprehensive search of the literature. The data were analyzed using a range of statistical techniques, including regression analysis, factor analysis, and structural equation modeling. The results of the analysis are presented in a series of tables and figures, which are discussed in detail in the text.

The findings of the study have several important implications. First, they provide a clearer understanding of the underlying mechanisms of the observed phenomena. Second, they suggest that the current state of knowledge is incomplete and that further research is needed. Third, they provide a basis for the development of new theories and models. Finally, they have practical implications for the application of the findings in the field.

The study has several limitations. First, the sample size was relatively small, which may limit the generalizability of the findings. Second, the study was limited to a specific context, which may not be representative of other contexts. Third, the study did not include a control group, which may have affected the results. Finally, the study was limited by the availability of data, which may have restricted the scope of the analysis.

Future research should focus on addressing these limitations. This could involve increasing the sample size, conducting the study in a more representative context, including a control group, and expanding the scope of the analysis. Additionally, future research should aim to develop new theories and models that build on the findings of this study.

ДРУШТВЕНЕ И КУЛТУРНЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ ЖИВОТА У СРБИЈИ

ПУНОЛЕТСТВО

У Републици Србији особа стиче пунолетство са навршених 18 година живота. Међутим, нека права се могу остварити и раније:

Са навршених 16 година живота, дете може:

- да ступи у брак (искључиво уз дозволу суда).
- потврди очинство.
- да извади возачку дозволу за мотор.

Са навршених 15 година живота дете може:

- да се запосли и располаже зарадом или имовином коју је стекло сопственим радом.
- у случају развода одлучи са којим родитељем ће живети уколико је способно да расуђује.
- одлучити о одржавању личних односа са родитељем са којим не живи уколико је способно да расуђује.
- дати пристанак за предузимање медицинског захвата уколико је способно да расуђује.
- одлучити коју ће средњу школу похађати уколико је способно да расуђује.

РАДНА СПОСОБНОСТ МАЛОЛЕТНИКА

Радни однос са лицем млађим од 18 година живота може да се заснује уз писмену сагласност родитеља, усвојиоца или стараоца, ако такав рад не угрожава његово здравље, морал и образовање, односно ако такав рад није забрањен законом. **Лице млађе од 18 година живота може да заснује радни однос само на основу налаза надлежног здравственог органа којим се утврђује да је способно за обављање послова за које заснива радни однос и да такви послови нису штетни за његово здравље.**

СКЛАПАЊЕ БРАКА

Постоје два облика законом признатог партнерства - брачна и ванбрачна заједница која може бити оформљена између мушкарца и жене. Грађани Републике Србије најчешће ступају у брак након стицања пунолетства. У изузетним случајевима у брак могу да ступе и малолетна лица са навршених 16 година уз дозволу суда ако се процени да је лице достигло телесну и душевну зрелост потребну за вршење права и дужности у браку. Постоје два облика законом признатог партнерства - брачна и ванбрачна заједница која може бити оформљена између мушкарца и жене.

Брак је законом уређена заједница живота жене и мушкарца и може се склопити само на основу добровољног пристанка обе стране. У Републици Србији партнери су равноправни па се закључење, трајање и раскид брака заснивају се на равноправности мушкарца и жене.

Брак не могу склопити крвни сродници. Брак је ништаван између осталог ако није склопљен слободном вољом оба лица и уколико није склопљен пред државним органом - матичарем. Постоје два облика законом признатог партнерства - брачна заједница склопљена испред матичара и ванбрачна заједница која се у погледу права изједначава са брачном заједницом, у складу са законом. **Право је жене да слободно одлучује о рађању.**

По важећим законима верски обред венчања пред званичним лицем испред верске заједнице представља традиционални обред и брак склопљен на овај начин ништаван је пред државним органима.

МОНОГАМИЈА

Република Србија дозвољава регистрацију брака само са једним партнером.

ОБРЕЗИВАЊЕ ДЕВОЈЧИЦА/САКАЋЕЊЕ ГЕНИТАЛИЈА

Због ритуала обрезавања девојчица у Републици Србији се може кривично одговарати за наношење тешких телесних повреда што је регулисано Кривичним закоником. За то дело, предвиђена је казна затвора.

ПОРОДИЧНО НАСИЉЕ

Ако неко у вашој породици неједнако третира друге чланове, понижава их или физички злоставља, присиљава на сексуалне односе, ограничава слободу кретање, прети, приморава на рад или их спречава да раде или на други начин насилним путем крши њихова права та особа ће бити законски кажњена. **По закону свако има право на заштиту од породичног насиља.**

Ако желите да пријавите породично насиље, позив је бесплатан на број СОС линије:

0800 100 007

Аутономни женски центар

<https://www.womenngo.org.rs/>

ОСНОВНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ О РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Република Србија је централноевропска, балканска и подунавска земља која се простире на површини од 88.499 км².

Територијално уређење:

На територији Републике Србије формиране су две аутономне покрајине Војводина и Косово и Метохија. Поред аутономних покрајина постоје јединице локалне самоуправе: општине, градови и град Београд.

Главни град:

Београд (1.659.440 становника према попису из 2011. године).

Други велики градови:

Нови Сад, Ниш, Крагујевац, Нови Пазар, Суботица, Крушевац, Лесковац.

Клима: умерено континентална.

Званична валута је српски динар.

Службени језик:

У службеној употреби су српски језик и ћирилично писмо, а користи се и латинично писмо. Националне мањине имају право да користе свој језик и писмо у службеној употреби у областима које насељавају.

Становиштво:

Укупан број становника је 7.186.862 становника (Према попису из 2011). Највећи проценат становништва чине Срби (83,3%), затим Мађари, Роми и Бошњаци. Република Србије је мултинационална држава у којој живе припадници 21 националне мањине. Устав и закон јемче једнакост свих грађана, а статус и додатна права националних мањина регулисана су Уставом и законима.

Религија:

Већина од 84,6% становништва припада православном хришћанству, затим 5% становништва су католици и 3% становништва је исламске вероисповести.

ДРЖАВНИ СИМБОЛИ

Застава:

Грб:

Химна:

Химна Републике Србије је свечана песма „Боже правде“ чији је текст написао Јован Ђорђевић, а музику је компоновао Даворин Јенко.

„Боже правде, ти што спасе
од пропасти досад нас,
чуј и од сад наше гласе
и од сад нам буди спас“.

Дан државности обележава се 15. фебруара

Политички систем:

Република Србија је парламентарна република. Власт је подељена на три гране - законодавну, извршну и судску.

Органи власти:

Народна скупштина је представничко тело и носилац уставне и законодавне власти.

Председник државе представља државу у земљи и иностранству, проглашава законе, командује војском и друго. Председник се бира на директним изборима на период од 5 година.

Влада је носилац извршне власти који је одговоран народној скупштини, утврђује и води политику, извршава законе и предлаже законе Народној скупштини.

Судови су независни и самостални у свом раду обавезни да суде према Уставу, закону, другим општим актима, потврђеним међународним уговорима и општим принципима међународног права.

ПРАЗНИЦИ

Државни празници:

- 1. и 2. јануар - Нова година
- 15. и 16. фебруар - Сретење - Дан државности Србије
- 1. и 2. мај - Празник рада
- 11. новембар - Дан примирја у Првом светском рату

Верски празници:

- 7. јануар - први дан Божића
- Ускршњи празници – Велики петак, први и други дан Ускрса
- Православци – први дан крсне славе
- Католици и припадници других хришћанских верских заједница: први дан Божића, Велики петак и први и други дан Ускрса.
- Припадници исламске заједнице: први дан Рамазанског бајрама и први дан Курбан бајрама,
- Припадници јеврејске заједнице: први дан Јом Кипура.

Празници који се обележавају радно:

- 27. јануара - школска слава Свети Сава
- 22. априла - Дан сећања на жртве холокауста, геноцида и других жртава фашизма у Другом светском рату
- 9. маја - Дан победе над фашизмом
- 28. јуна - Видовдан
- 21. октобра - Дан сећања на српске жртве у Другом светском рату.

The first part of the paper discusses the importance of understanding the local context in which a project is implemented. This includes a thorough analysis of the social, cultural, and economic factors that may influence the project's success or failure. It is essential to engage with the local community from the outset, as their input and feedback are crucial for tailoring the project to their needs and expectations.

The second part of the paper explores the various challenges that may arise during the implementation of a project. These challenges can range from resource constraints and logistical difficulties to resistance from local stakeholders and unforeseen external factors. It is important to anticipate these challenges and develop strategies to address them proactively, ensuring that the project remains on track and achieves its intended goals.

The third part of the paper focuses on the importance of monitoring and evaluation throughout the project lifecycle. Regular assessment of progress and impact allows for timely adjustments and ensures that the project is delivering the desired outcomes. It is also essential to document the project's experiences and lessons learned, as this information can be valuable for future projects and for sharing best practices within the community.

In conclusion, the successful implementation of a project requires a combination of careful planning, active engagement with the local community, and a commitment to ongoing monitoring and evaluation. By addressing the challenges that may arise and learning from the project's experiences, it is possible to achieve sustainable and positive outcomes for the community.

КОРИСНИ КОНТАКТИ И АДРЕСЕ

Полиција	192
Ватрогасци	193
Хитна помоћ	194
Ургентни центар (0-24)	Пастерова 2 Тел: (+381 11) 3618-444
Аеродром Београд	Аеродром Београд 59, 11180 Београд Тел: (+381 11) 209 4000; Ред летења: Тел: (+381 11) 209 4444; Website: http://www.beg.aero/lat/
Београдска аутобуска станица	Железничка 4, 11 000 Београд Тел: (+381 11) 26 36 299 Website: http://www.bas.rs/basweb_lat/bas_radnovreme.htm
Београдска железничка станица:	Website: http://www.srbvoz.rs/korisnickiservis.html/
Комесаријат за избеглице и миграције Републике Србије	Народних Хероја 4, 11 070 Нови Београд Тел: (+381 11) 311 72 72 E-mail: kirs@kirs.gov.rs Web: http://www.kirs.gov.rs

Градски центар за социјални рад	Руска 4, 11 000 Београд Tel: (+381 11) 2650-329, 2650-542, 2650-093 E-mail: office@gcsrbg.org Web: http://www.gcsrbg.org
Заштитник грађана	Делиградска 16, 11000 Београд Tel: (+381 11) 2068 100 E-mail: zastitnik@zastitnik.rs Web: http://www.ombudsman.rs
Национална служба за запошљавање	Краља Милутина 8, 11000 Београд Tel: (+381 11) 2929 800 E-mail: pisarnica.Beograd@nsz.gov.rs Web: www.nsz.gov.rs/live/mreza/direkcija
Високи комесаријат Уједињених Нација за избеглице (УНХЦР)	Булевар Зорана Ђинђића 64 Tel: (+381 11) 4155 424 E-mail: srbbe@unhcr.org Web: www.unhcr.rs
Београдски центар за људска права	Кнеза Милоша 4, 11 000 Београд Tel: (+381 11) 3085 328, E-mail: bgcentar@bgcentar.org.rs Web: http://www.bgcentar.org.rs/
Међународна организација за миграције (ИОМ)	Скендербегова 3, 11 158 Београд Tel: (+381 11) 3282-075 E-mail: iombeograd@iom.int Web: https://serbia.iom.int/
Дански савет за избеглице (ДРЦ)	Синђелићева 18, 11111 Београд Tel: (+381 11) 344-35-74; (+381 11) 308-66-88 E-mail: administration@drc.org.rs Web: https://www.drc.org.rs/

